

کیمهان

حاج
لندن

۱۱

بنیانگذار و مدیر مسؤول: دکتر مصطفی مصباح زاده
شماره ۶۹۲ - پنجشنبه نهم بهمن ۱۳۷۶ خورشیدی - ۳۰ رمضان ۱۴۱۸ قمری
KAYHAN NEWSPAPER, No. 692 THURSDAY 26th JANUARY 1998
London House, 27 King Street, London W6 9LZ, U.K. Tel: 0181-748 5300 Fax: 0181-748 4289

نقدی بر نوار «رد پای زندگی»

دلی برای همیشه فروزان

سروده‌های دکتر مسعود عطائی با صدای خود شاعر

از: ژاله اصفهانی

نوار را با شوق گوش کردم و از آن خوشم آمد. صدای شاعر گرم و رساست. اشعار را با احساس و دلپذیری می‌خواند. موسیقی سلفونیک همراه کننده، با روح شعرها هماهنگی دارد که مهیج است. موضوع اساسی اشعار: وطن، مردم و آزادی شان، هجرت و عشق است. و با تو هستم هموطن، دای باشی ای وطن، «باغ همسایه» بهار در غربت و بیخوابی دیگر از شعرها نشانگر عشق آزاده‌وار شاعر به زادگاه، به کوه و رود و صحرای وطن، آهسته با خاطرات گذشته و گاهی هم آگین، فراخوانی، مردم اسیر اسیران و واپس ماندگی به رزم رهایی بخش و سرانجام عشق که سرچشمه همه آرمان‌های شاعر است:

«بفریادم یوس ای عشق بی تو لغت و لرزاتم». در این مختصر سخن از بحث پررسی این موضوع های جداگانه چه در فرم چه در محتوا نیست؛ همینقدر می‌شود گفت قطعه توصیف تو، شعری عاشقانه و زیباست و تو از کدام پرکه آمدی؟ پری به سراخ دل من - که زهطرا یاغ و شکوفه شد چو بهار تازه منزل من، و همش شعر بی تو به سر نمی‌شود، که شیرین ترین عاشقانه این نوار است:

دفع گل و بهارنو دشت و چمن جوان شده / اسب سفید اسرها زبور آسمان شده
مرغ فزلسرا کنون پادشاه جهان شده / من چه کنم که مرهم خون جگر نمی‌شود
بی همگان بپرس شود بی تو پرس نمی‌شود
زورق عمر من کجا موج بلم بکن کجا / شایخه نشک من کجا باد کسرتکن کجا
کینه باغبان کجا نزدی باسمن کجا / رفتی و مُرد هرچه بزد اینکه هنر نمی‌شود
بی همگان بپرس شود بی تو بپرس نمی‌شود

بیشتر شعرهای این نوار ساده، پراحساس، روان و دلنشین اند. شعرهای عاشقانه دیگر مثل «چشم هایت»، «اگر تو نباشی» و... که شور و شوق جوانی در آنها شعله‌ورند. از سوی دیگر، در نوار شعرهایی هم هستند بیاتنگر آندوه بسیار تلخ شاعر از دوری‌ها و زیستن ناخواه در غربت که اگر به آه و ناله و بدبینی نینجامند. موضوعی ناگزیر و طبیعی است. گفتیم بدبینی و نوبیدها بلبل من و تو دو آوازه بی پناهم، یا جای دیگر دای هموطن به ماتم کاشانه گریه کن -

ای هموطن کنون که وطن جای اجنبیت / در کشور غریب غریبانه گریه کن -

در شعر چه زیبایی! البته شعرهای همگنانه در نوار چندان و چندان نیستند که بتوانند غریب شافی آورند و فردا دوباره چنان تو گلخانه می‌شود را خاموش کنند و این امید است که در نوار شاعر برای زنگامش همیشه فروزان است.

لندن، دهم دیماه ۱۳۷۶